

Parohia Mărtișor

Foaie de duminică

Anul II nr. 38 (39)
23 septembrie 2012

*Duminica a 18-a după Rusalii
(Pescuirea minunată)*

„Pe când mulțimea Îl îmbulzea, ca să asculte cuvântul lui Dumnezeu, și El ședea lângă lacul Ghenizaret, a văzut două corăbii oprite lângă țărm, iar pescarii, coborând din ele, spălau mrejele.

Și urcându-Se într-una din corăbii care era a lui Simon, l-a rugat s-o depărteze puțin de la uscat. Și sezând în corabie, învăța, din ea, mulțimile. Iar când a încetat de a vorbi, i-a zis lui Simon: **Mână la adânc, și lăsați în jos mrejele voastre, ca să pescuiți.**

Și, răspunzând, Simon a zis: **Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și nimic nu am prins, dar, după cuvântul Tău, voi arunca mrejele. Și făcând ei aceasta, au prins mulțime mare de pește, că li se rupeau mrejele.**

Și au făcut semn celor care erau în cealaltă corabie, să vină să le ajute. Și au venit și au umplut amândouă corăbiile, încât erau gata să se afunde, iar **Simon Petru, văzând aceasta, a căzut la genunchii lui Iisus, zicând: Ieși de la mine, Doamne, că sunt om păcătos.**

Căci spaima îl cuprinsese pe el și pe toți cei ce erau cu el, pentru pescuitul peștilor pe care îi prinseseră.

Tot așa și pe Iacov și pe Ioan, fiii lui Zevedeu, care erau împreună cu Simon. Și a zis Iisus către Simon: **Nu te teme; de acum înainte vei fi pescar de oameni. Și trăgând corăbiile la țărm, au lăsat totul și au mers după El. „ (Luca 5, 1-11)**

”Începutul înțelepciunii e temerea, frica; dar înțelepciunea are două capete, să nu uităm: **începe prin frică și sfârșește în dragoste, în iubire.** Acum era Iubirea, Care Se arată: *“Nu te teme! De acum vei fi pescar de oameni”*. Din alegerea aceasta a pescarilor, ca apostoli, s-a dezvăluit taina ca ei să fie pescari de oameni, pentru că **ei sunt cei care scot din adânc** (Hristos i-a poruncit lui Petru: *“Mână la adânc!”*). Din adânc au scos acum viețuitoare fără glas, fără zgomot Si **i-a făcut pe ei pescari de oameni**, dar sondând în adânc, adâncul înalt, iubiților. Așa le-a poruncit lui Simon, lui Andrei, lui Iacov și lui Ioan, iar ei au lăsat totul și au mers după Dânsul. *“Om păcătos sunt”*, a spus Petru și s-a dat la o parte, în spaima care-l inunda în fața Dumnezeirii. Așa se simte harul Dumnezeirii: **îți vezi deodată starea de cădere, de păcătoșenie, de prostie, de nesimțire**; mai ales de nesimțire. Când stau în fata cuvântului Evangheliei, sau în biserică, sau la auzul unui cuvânt, sau în fata unei jertfiri, iar eu nu simt nimic, stau așa – iertați-mi cuvântul – gură cască, e semn că sufletul meu e mort, e în nesimțire. “Doamne, ieși de la mine!...”. Dar Iisus, a ieșit Iisus din corabie? **Corabia e Biserica; în corabie suntem toți**; păcătoși suntem toți. Parcă toți strigăm acum cu Petru: *“Ieși de la mine, Doamne, sunt om păcătos!”*. Dar Iisus n-a ieșit din corabie. Dimpotrivă, i-a spus: *“Nu te teme!”*. În Evanghelie **teama e izgonită**. Acum coborâse Dătătorul Legii, Cel care S-a făcut păcat pentru noi, ca pe cei de sub lege să-i răscumpere. *“Nu te teme!”*. Iubiților, Sfântul apostol și Evanghelist Ioan spune că **dragostea izgonește frica**. Dacă cei din Vechiul Testament spuneau: *“Începutul înțelepciunii este frica de Dumnezeu”*, Sfântul Ioan spune inspirat: **“Iubirea izgonește frica”**. Și care iubire a izgonit frica? Păi în fata lui Petru era însăși Iubirea, era intruparea Iubirii. Si atunci, **Iubirea i-a spus lui Petru: “Nu te teme!” Eu am venit să izgonesc frica.”**

Părintele Constantin Galeriu

”O noapte întreagă s-au ostenit pescarii și nu au prins nimic; însă când Domnul a intrat în luntrea lor și, după ce a propovăduit, le-a poruncit să arunce mrejele, au prins atâta pește, că nu puteau să-l scoată și li se rupeau mrejele. Aici avem o comparație între munca de orice fel lipsită de ajutorul lui Dumnezeu și munca la care ajută Dumnezeu.

Atâta vreme cât omul se ostenește de unul singur și vrea să dobândească ceva numai prin propriile-i puteri, totul îi scapă din mâini; atunci când se apropie de el Domnul, curg bunătăți după bunătăți. În privința moral-duhovnicească, faptul că **reușita nu este cu putință fără Domnul** este limpede: *„Fără de Mine nimic nu veți putea face“*, a grăit Domnul. Și această lege lucrează în oricine. Precum ramura ruptă de trunchi nu numai că nu face roade, dar se usucă și își pierde puterea de viață, așa și **oamenii, dacă nu rămân în părtășie vie cu Domnul, nu pot aduce roadele dreptății, atât de prețioase pentru viața veșnică**. Vreun lucru bun tot mai poate să fie în ei, dar bun numai la arătare, însă de fapt lipsit de preț, așa cum mărul pădureț poate fi frumos la înfățișare, dar dacă-l iei și-l guști, e acru. Și în privința celor din afară, a celor lumești, legea asta se poate proba pe viu: *se zbate câte unul, se zbate și nimic nu-i iese; însă când se pogoară binecuvântarea lui Dumnezeu, roadele încep să apară*. Cei ce iau aminte la sine și la căile vieții cunosc din experiență acest adevăr.”

Sf. Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*

”Dacă eu Te port în mine, o, Doamne, învrednicește-mă să Te arăt pe Tine! Chipul meu să devină chip de lumină și de iubire, asemenea Ție, în lume, Doamne! Și, la măsura mea, să fiu și eu un smerit ucenic al Tău! Lăsând toate, au mers pescarii de oameni după El. Ajută-ne, Doamne, și nouă să mergem după Tine! Cu rugăciunile Maicii Tale și ale tuturor sfinților. Amin.”

Părintele Constantin Galeriu

26 septembrie - Sfântul Voievod Neogoe Basarab, Domn al Țării Românești între anii 1512 - 1521

Învățăturile lui Neogoe Basarab către fiul sau Teodosie

“Tubitul meu fiu, mai înainte de toate se cade să cinstești și să lauzi neîncetat pe Dumnezeu cel mare și bun și milostiv și ziditorul nostru cel înțelept, și ziua și noaptea și în tot ceasul și în tot locul. Și se cuvine să-L slăvești și să-L mărești neîncetat, cu glas necurmat și cu cântări nepărăsitate, ca pe Cela ce ne-au făcut și ne-au scos din întuneric la lumină și din neființă la ființă. O, cât de mare este mila ta Doamne, și gândul și cugetul tău, care ai spre noi oamenii! O, mare și minunată taină! O, cine va putea spune toate puterile Tale și lauda slavei Tale! Dumnezeu, pentru mila sa cea multă, locui întru noi oamenii și se arată nouă. Dumnezeu a fost în cer și om pe pământ și într-amândouă desăvârșit. Și pe om și l-a făcut fiu iubit și moștenitor împărăției sale. O, mare este taina înțelepciunii tale Doamne, care o ai cu noi oamenii! Cuvine-se dar să mărim pe Dumnezeul nostru și să strigăm împreună cu David, zicând: „Strigați lui Dumnezeu, tot pământul, sluiți lui Dumnezeu în veselie, intrați înaintea lui cu bucurie și cu veselie

27 septembrie - Sfântul Antim Ivireanul

Mitropolitul Antim Ivireanul era de loc din Iviria (Georgia). **Părintii săi, Ioan și Maria**, i-au pus din botez numele de **Andrei**. Ajungând din tinerețe **rob la turci**, a stat mulți ani în Constantinopol, învățând limbile **greacă, arabă și turcă**, precum și meșteșugul sculpturii, al picturii și al broderiei. Prin anul 1690 a fost adus în Țara Românească de Constantin Brâncoveanu, unde a învățat meșteșugul tiparului de la episcopul Mitrofan, iar după un an s-a călugărit și a fost hirotonit preot. Intre anii 1696 -1701 a fost egumen al mănăstirii Snagov. In anul 1705 a fost ales episcop al Râmnicului, iar in **1708 mitropolit al Țării Românești**.

A fost înscăunat pe 22 februarie 1708, de față fiind patriarhii Alexandriei și Ierusalimului.

A fost arestat în primăvara anului 1716, pe motiv că s-a ridicat împotriva turcilor și a domnului fanariot Nicolae Mavrocordat. Este **caterisit pe nedrept** de Patriarhia Ecumenică și **condamnat la exil** în Mănăstirea

“Sfânta Ecaterina” din Muntele Sinai. Nu a ajuns să-și ispășeasca pedeapsa pentru că a fost **omorat de turci**, în timp ce era dus spre locul exilului.

Trupul său a fost aruncat în apele râului Tungisa, lângă Adrianopol. Sentința de caterisire a fost ridicată după 250 de ani, de patriarhul Athenagoras, pe 8 martie 1966. A fost **trecut în rândul Sfinților** de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în **ianuarie, 1992**. **Mănăstirea Antim din București este ctitoria sa.**

Explicarea Sfintei și Dumnezeieștii Liturghii (partea a XI-a)

Liturghia catehumenilor (a celor ce se pregatesc de botez) -Ectenia întreită

Ectenia de după Evanghelie, este una de cerere. *“Miluiește-ne pe noi Dumnezeule după mare mila Ta, ne rugăm Ție auzi-ne și ne miluiește”*. Răspunsul credincioșilor este și el tot o cerere, rostită însă stăruitor, fiind una întreită: *“Doamne miluiește. Doamne miluiește. Doamne miluiește”*. Tocmai de aceea și ectenia poartă numele de **întreită**, iar lucrul acesta ne duce cu gândul la **stăruința noastră în rugăciunea ca Dumnezeu să-și arate spre noi mila Sa**. Mila aceasta pe care noi o cerem de la Dumnezeu ne-a dăruit-o El, mai înainte de a o cere noi în Liturghie căci *“a trebuit milă deosebit de mare... ca să-L facă pe Fiul Său om și Acesta să se răstignească pentru noi”*. (Pr. Dumitru Stăniloae)

Deci noi cerem ceea ce deja am primit, deschizându-ne cu alte cuvinte în fața milei dumnezeiești, și dându-ne acordul voinței noastre. Ecfonisul ecteniei, nu mai cere milă, ci proclamă smerit un Dumnezeu Milostiv: *“Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh ...”*. Liturghia scoate în evidență, deci, în acest moment, un **alt atribut a lui Dumnezeu, anume milostenia**, căci *“Dumnezeul Liturghiei e un Dumnezeu al unei sfințiri luminoase, al unei participări la durerea celor ce suferă cumplit, în starea de adâncă decădere și fără sens în care se află”*.

Ectenia îi cuprinde în cererile ei pe toți cei ce au nevoie de iubirea lui Dumnezeu: clerul bisericesc, ctitorii bisericii, cărmuitorii țării și pe toți cei aflați în grele nevoi și suferințe. Ectenia aceasta reflectă și dimensiunea slujitoare a Bisericii, îndreptată spre lume, arătând puțința lui Dumnezeu de a participa la toate durerile noastre.

Mila pe care o cerem de la Dumnezeu nu înseamnă “a ne umili, ci a ne considera ca fiind create prin iubire liberă, în comuniune cu El -căci- în concepția creștină omul e văzut la treapta de partener a lui Dumnezeu. Între om și Dumnezeu există niște relații oarecum umane sau pot deveni umane, ca între el și semenii săi”. (Pr. Dumitru Stăniloae)

Programul săptămânii 23 septembrie 2012 – 30 septembrie 2012

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	23 septembrie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Pescuirea minunată)
Duminică	23 septembrie	18 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză
Luni	24 septembrie	18 - 19 - Acatistul Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil
Miercuri	26 septembrie	9 - 11 - Sfințirea mică a apei
Vineri	28 septembrie	9 - 11 - Taina Sfântului MASLU
Vineri	28 septembrie	18 - 19 - Slujba acatistului
Sâmbătă	29 septembrie	8 - 12 - Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți
Sâmbătă	29 septembrie	18 - 19 - Vecernia Duminicii a 19-a după Rusalii
Duminică	30 septembrie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Predica de pe munte – Iubirea vrăjmașilor)
Duminică	30 septembrie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză